



Svetovnoznana Postojnska jama.

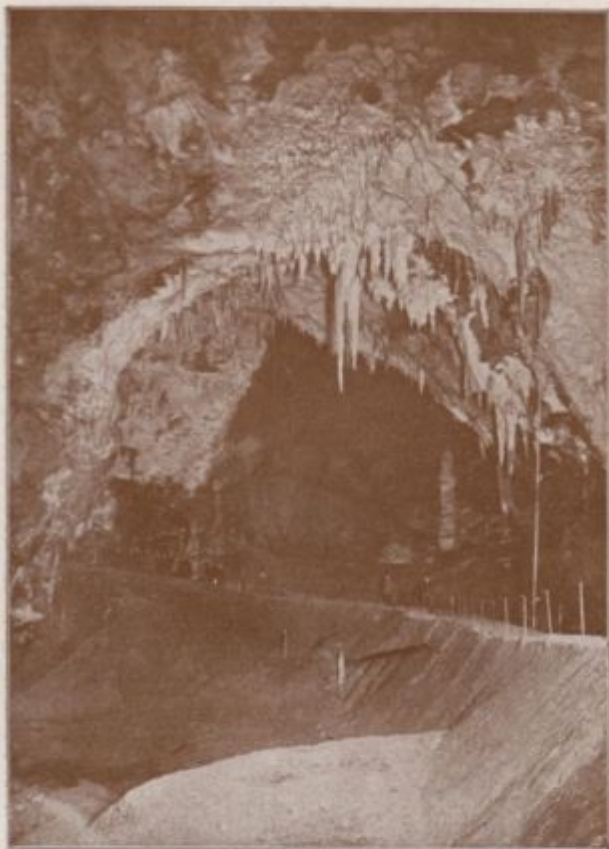
Spisal And. Perko v Postojni.

Zbirališče turistov iz vseh krajev sveta je svetovno znana Postojnska jama.

Odkritje Postojnske jame je bilo nevarno in je zahtevalo ogromnih žrtev časa, vztrajnosti in denarja. Danes pa imamo v njej vse udobnosti izvrstno urejenih potov in bajno električno razsvetljavo. S kolodvora v Postojni nas vodi pot v nekaj minutah do senčnatga prostora pred vhodom v jamo. Preden prekoračimo gotski portal vhoda, pogledjmo še navzdol, kjer izginja reka Pivka v tmino, a prispe po približno 7 km zračne daljave šele pri Malograjski jami v Planini zopet na dan.

V jami smo. — Prostor, ki je že izpočetka udoben, vendar ne prevelik, se razširja po visočini in širjavi do ogromnosti. Nahajamo se v Stolni cerkvi. Električne obločnice se iskre v tej silni dvorani, a svod je še vedno zavil v tenčico podzemeljskega mraka. Globoko spodaj šumi zelena Pivka, ki je vidimo le kratek tek. Tu zremo najčudovitejše kamnate tvorbe, ki kažejo, jasno razsvetljene, tajnostne sence. Ko stopamo po 84 stopnicah navzdol proti mostu, ki drži čez Pivko, imamo dovolj časa, da občudujemo vedno nove prizore.

Ko prehodimo še 82 stopnic, dospemo pred vhod v cesarja Ferdinanda jamo. Tu se začinja 1,6 km dolga železnica, ki drži



Postojnska jama : Semernik.

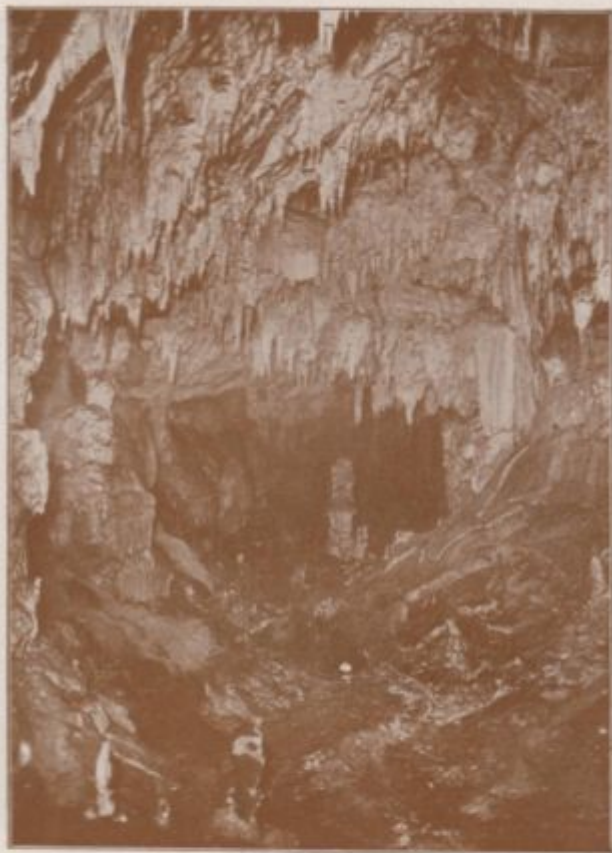
do Kalvarije in prav posebno zanima posetnike. „Ferdinandova jama“ je pravzaprav dolga vrsta večjih in manjših jam z najkrasnejšimi kapniki. Navedemo le prižnico, mesnico, mali slap, parobek v železu (spomin na Dunaj), levovo glavo, krstni ka-

men, sarkofag, gledališko ložo, stol sv. Petra, ječo itd.; to so imena, ki se najbolj prilegajo tem čudežnim oblikam. Ko smo si vse to ogledali, pridemo v največjo votlino v Ferdinandovi jami: na plesišče. Na tem velikanskem prostoru, ki ga razsvetljujejo električne obločnice in brezštevilno sveč, je vsako leto na binkoštni ponedeljek in prvo nedeljo v avgustu sestanek tisočerih tujcev, ki se združijo ob zvokih vojaške in civilne godbe k pravcati ljudski veselici. Pri plesišču se cepi jama na desno in levo v sklenjen lok, kar ima to veliko udobnost, da ni treba hoditi dvakrat po isti poti.

Pozabiti ne smemo omeniti velezanimive točke Postojnske jame, to je „Jamska pošta“. To je velikega pomena za tujce. Razglednica, oddana na poštнем uradu v jami, dobi svoj posebni pečat. Za ta slučaj se nudi obiskovalcem jame pri pošti v jami velika izbira jamskih razglednic, na kar se opozarjajo vsi izletniki.

Ko nadaljujemo pot na levo proti „Cesarja Franca Jožefa“ in „Elizabetni jami“, se nam odpre nov zaklad krasot; divni kapniki se bliščijo v svetlobeli in v temnordeči barvi. Tisoče in tisoče let je delovala narava, preden so nastali čudežni stalagmiti, rastoči iz tal, ali pa raz strop viseči stalaktiti, ki tvorijo najčudovitejše oblike. Tu najdemo krasne skupine Male Kalvarije, dež, krokodila, spečo deklico, ledene sveče, izbo iz briljantov, vrbo žalujko i. dr. Dospeli smo do Belvedera, ki se po pravici prišteva najlepšim delom Postojnske jame. — Na mali planoti, od koder je najčudovitejši razgled, se nahaja piramida iz črnega mramorja s primernim napisom v spomin na poset cesarske dvojice leta 1857.

Ko zapustimo Belvedere, pridemo do Puščavnika, to je stalagmita, ki sameva na hribčku. Prekoračivši hrib Ljubelj, si ogledamo Marije Ane jamo in stojimo pred Briljantom s svetlobelim blestečim stebrom. Pot nas zdaj vodi k novemu znamenitemu delu jame, h Kalvariji. Ta je približno 40 m visok kamenit hrib, pokrit s stotinami stebrov v najčudovitejših oblikah in vseh barvah: podoba otrplega ljudstva, pomikajočega se na Golgato! Ta dvorana je jako obsežna; strop se vzdiguje do



Postojnska jama : Tartar.

50 m visoko in vodoravna prostornost sega do 200 m. Pot navzgor in navzdol, po jako zložnih serpentinah, nam kaže bajnolep razgled po električno razsvetljenem gladkem kamenju. Najdragocenejši zaklad Postojnske jame je položen na konec,



Postojnska jama: Pod Kalvarijo.

na levo od Kalvarije, z imenom Nova jama. Jamo nameravajo v kratkem umetno otvoriti ter jo električno razsvetliti.

Pot nas vodi zopet nazaj. Poslužimo se majhnih železničnih vozov, da se popeljemo počasi proti koncu zanimivega

izleta. Spotoma si ogledamo še angleško cerkev, drevored iz stebrov, ter se peljemo pod zvrnjenim stebrom. Zvrnjeni steber leži vodoravno nad potom; njegov premer znaša 4.5 m, nanj pa se je nakapal še drug steber, ki meri 2 m v premeru. Računajo pa, da znaša kapniška zmes 10 let, preden zrasre 0.5 mm; iz tega lahko posnamemo, koliko tisoč let je potrebovala priroda, preden je naredila teh 6.5 m v premeru. Vozeč se dalje, dospemo do zemljevida, stebrov dvojčkov, dalje do Nadvojvode Ivana jame z najkrasnejšimi kapniki. Kdor si hoče to jamo ogledati, se mora posebe prijaviti. Dalje vidimo turško sabljo, spečega leva i. dr.

Naposled dospemo do najlepšega, najdivnejšega stvarstva, do slovečega „Zagrinjala“. Neizrečeno lepo zguban visi kakor iz težkega brokata 3 m dolg stalaktit, ki je skoz in skoz bel ter ima 10 cm širok rob pomarančaste, svetlordeče in rjave barve. Zagrinjalo zasluži povsem svoje ime. — Odtod si ogledamo še Rdeče morje, veliko in malo cipreso in mimo groba naposled dospemo do izhoda.

Postojnska jama je najbogatejša kapniška votlina in je izmed vseh jam na svetu najlaže dostopna. Vseh njenih krasot prav tako ne moremo opisati, kakor je nemogoče opisati lepo plahinsko okolico; noben opis ne bo tako učinkoval na čitatelja, kakor učinkuje na opazovalca narava sama. Kdor še ni nikdar hodil po prostorih večne noči, nikakor ne more poznati onega občutka, ki se v njem družijo strah z zadovoljstvom, ko se posestniku odkrivajo tajnosti podzemeljskega sveta. Neizbrisen pa ostane človeku v spomin tudi vtisk, ki ga napravi nanj svetlo solnce, ko se po dolgih, v večni noči prežitih urah povrne zopet na beli dan.

Dne 18. avgusta, prvi dan po zletu, bo vozil poseben vlak v Postojno; vožnja iz Ljubljane v Postojno in nazaj, skupno z vstopnino v jamo bo stala samo 5 K. Tega posebnega vlaka se bo poslužil lahko vsakdo.

